

7.000 kilometer, 21 landen en 4 jongens op een brommer!

Dit jaar gaan we met 4 jongens op de brommer naar Istanbul. We zullen 21 landen bezoeken, +/- 7.000 kilometer maken en dan een ander werelddeel binnenrijden; Azië! We hebben dit jaar ivm onderdelen gekozen om op brommers te rijden die beschikken over hetzelfde blok, allemaal Derbi's.

Viaduct van Millau, de langste brug van Europa

De route wordt bekeken, Frankrijk

De laatste avond wordt alles klaargemaakt in de werkplaats

Veel meer bagage krijg je echt niet mee op de brommer

Op de grens tussen België en Frankrijk

ERVARING

We hebben al de nodige ervaring om met de brommer op vakantie te gaan. Enkele van ons doen dit al jaren. Wat begon met op een Puch naar België, later Frankrijk en Italië te rijden, liep uit op vakanties richting Barcelona en Kroatië. Sommigen reden al jaren brommer, voor anderen was dit de eerste keer. Het sleutelen leer je onderweg wel van de rest, iets wat vaak gebeuren moest. Van simpele dingen als gebroken remkabels of je ketting aanspannen, tot hele blokken die gesplitst moesten worden, en dit allemaal in de berm langs de weg.

BAGAGE

Om een reis als deze te kunnen maken moesten we natuurlijk een hoop spullen meenemen. We hadden allemaal een frame gemaakt voor achter op de brommer, waarop we reistassen of -koffers plaatsten. Hier bovenop ligt dan de rest van de bagage. Een greep uit alles wat meegenomen moest worden: Gereedschap, reserveonderdelen, onderhoudsmiddelen, reserve benzine, tent, slaapspullen, pomp, kookspullen, lampen, kleren, kaarten, eten en drinken enz.. Je snapt wel dat dit door andere weggebruikers natuurlijk veel bekijks trekt.

VERHALEN VAN ONDERWEG

Op onze eerdere reizen hebben wij natuurlijk van alles meegemaakt. We hebben bij mensen in hun tuinhuisje geslapen inclusief ontbijt, nadat er eerder bijna ruzie werd gemaakt onder de lokale bevolking

over waar wij zouden mogen slapen. Iedereen wilde ons een slaapplek aanbieden. We hebben meermaals 500km moeten rijden om reserveonderdelen te kunnen krijgen voor de brommers, waarna bleek dat er een productiefout in dit onderdeel zat en het dus nog niet bruikbaar was. Er zijn verschillende aanrijdingen en valpartijen geweest, gelukkig nooit ernstig. Schaafwonden en gescheurde broeken en tassen waren meestal de grootste schade. Wel jammer dat ook elk stukje elastiek van onze tentstokken kapot was gegaan. We hebben erg vaak geluk gehad, mede doordat de lokale be-

volking ons graag wilde helpen. Zo brak er een bout van de ophanging van een blok doormidden, verder rijden kon niet meer. In de verste verte was er niks te zien op een restaurantje na, daar toch maar even vragen dan. Na 20 minuten zoeken kwam de eigenaar terug met precies de juiste bout, zodat wij onze weg weer konden vervolgen. Of op een zondag, wanneer winkels niet geopend zijn, ging er een wiellager kapot van een type dat we jammer genoeg niet bij ons hadden. De boer in de buurt had niks, dan maar auto's laten stoppen. De bestuurder van de eerste auto zei dat we even 10 minuten op

hem moesten wachten. Hij belde met iemand van een lokale garage. Deze man reed een half uur naar zijn winkel en kwam terug met precies de juiste lager. Wij konden onze weg weer vervolgen. Motorrijders zijn een apart verhaal. Ze vonden het allemaal erg tof wat we deden, ze zwaaiden bijvoorbeeld allemaal, maar ze verklaarden ons ook voor gek. Als wij ze bergafwaarts inhaalden in de haarspeldbochten vonden ze dit niet erg leuk, maar dan moesten ze maar platter durven. Ook stonden ze met verbazing te kijken wanneer wij de grens van Spanje wilden oversteken, zij hebben de motor op de aanhanger

gezet, zo'n groot stuk ga je toch niet rijden? De politie heeft ons ook gematst, dat we om 2:00 's nachts met slechts 2 werkende lampen op 5 brommers reden werd door de vingers gezien. Gelukkig snapte deze agent ons avontuur en dat we echt niet voor onze lol zo laat reden. Verder zijn we tientallen keren geholpen door de lokale bevolking, hebben we maaltijden gekregen, feestjes bezocht en hebben we de mooiste plekken gezien. Bij elke winkel, camping of restaurant dat we bezochten werd er uiteraard ook om brommerkorting gevraagd, iets wat we regelmatig hebben gekregen.

Mooi kasteel dropje, Frankrijk

Zonsondergang, tijd om een kampeerplek te zoeken

De tent is niet waterdicht, het grondzeil moet er overheen

Alle brommers op een rij

BROMMERCANCE 2013

Dit jaar is het plan dus om naar Istanbul te rijden. Om deze reis te kunnen volbrengen zal er flink doorgereden moeten worden. We moeten ongeveer 400 kilometer per dag rijden. Dan hebben we nog een beetje speling voor pech en af en toe een rustdag. We rijden deze route voornamelijk op N-wegen, maar af en toe is een stukje snelweg wel makkelijk. We hebben enkele kleine omwegen, om zo toch wat hele mooie wegen te kunnen rijden en een paar hele mooie plaatsen te zien.

Krukas is kapot, het hele blok moet onder de brommer uit. Gelukkig op een mooie plek

Kampeerplek Italië

Een mooie plek voor een pauze, Kroatië

Dit jaar is er ook iets nieuws, om onze reis en het verslag nog wat leuker te maken hebben we dit jaar dagelijkse opdrachten. Elke dag moet een groepslid één van deze opdrachten uitvoeren. Ook is er een

checklist met dingen die je vrijwillig kunt doen, degene die hierbij de meeste punten verzamelde won uiteindelijk de 'brommercance-prijs'. Dit zal voor een hoop hilariteit en mooie foto's/filmpjes zorgen. ←

Opbouwen van de tent in Kroatië

Alle bagage moet weer op de brommer, Kroatië

Bij de grens van Spanje